

Paharele

Stefan Doroftei Doimaneanu

Pahare cristaline, sublim aliniate
Pe masa gândului sprintar, mereu lucid
Se umplu cu nectarul din sticle-alintate,
Golindu-se în versul de măreții avid.

Ele îmi susură lichid naiv pe buze,
Hrănindu-mi fantezia și spiritul-mi cheflui,
La masa mea de scris stau îngerii și muze,
Până și vulgul hatru, în povestiri hazliu.

Ciocnesc micile cupe umplute cu eter,
Disputele locvace se-ntind până-n amurg,
E-atâta de facil ca să pășești prin cer,
Sau să glumești în gluma cu-al lumii Dramaturg.

Paharele se-ncarcă cu fum amețitor,
În ele-mi scald păreri și energii latente,
Din ele-mi beau tristețea când stelele mă dor
Tot ele îmi alungă noi lacrimi desuete.

Când zac golite plâng și de rușine mor
Pe rafturi ptăfuite, sau în vitrine reci
Le scot din când în când din jalnicul decor
Și le încarc cu visuri din gândurile-mi seci.